

○ คำสั่ง

(ต. ๒๑)

คำร้องที่

๓๙๐/๒๕๖๗

คำสั่งที่

๗๓๙/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๖

เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง

- นายนรินทร์ สุวรรณศรี ผู้ฟ้องคดี
- นายกเทศมนตรีตำบลคำอาฮวน ที่ ๑
- คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดมุกดาหาร ที่ ๒
- คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง และคำขอให้ระงับคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของศาลปกครองชั้นต้นไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์)

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๓๐/๒๕๖๖ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองขอนแก่น)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เดิมผู้ฟ้องคดีรับราชการเป็นพนักงานเทศบาล ตำแหน่ง นายช่างโยธาชำนาญงาน สังกัดเทศบาลตำบลคำอาฮวน อำเภอเมืองมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร ต่อมา สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีหนังสือลับ ที่ ปช ๐๑.๐๑(มท)/๐๐๑๒ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๔ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาลงโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี กรณีมีผู้ร้องเรียนกล่าวหา นายทวิ กิ่งคำวงศ์ นายกเทศมนตรีตำบลคำอาฮวน กับพวก ว่า กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการในการดำเนินโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านเหมืองป่า หมู่ที่ ๒

/ตำบล...

ตำบลคำอาฮวน อำเภอเมืองมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ และสัญญาจ้างเลขที่ ๓๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ ไม่เป็นไปตามรูปแบบที่กำหนดในสัญญาจ้าง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้พิจารณารายงานการไต่สวนแล้ว มีมติว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ฐานเป็นเจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสาร หรือกรอก ข้อความลงในเอกสาร รับรองเป็นหลักฐานว่า ตนได้กระทำการอย่างใดขึ้น หรือว่าการอย่างใด ได้กระทำต่อหน้าตนอันเป็นความเท็จ รับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริง อันเป็นความเท็จ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๑) และ (๔) และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือเจ้าพนักงานของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใด ในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหาย แก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามมาตรา ๑๒๓/๑ แห่ง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบกับมาตรา ๑๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และมาตรา ๙๑ แห่งประมวล กฎหมายอาญา และมีมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริต ต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของ ทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ อย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓ วรรคท้าย และข้อ ๖ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการ พนักงานเทศบาลจังหวัดมุกดาหาร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษ ทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๔ และต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือสำนักงานเทศบาลตำบลคำอาฮวน ที่ มท ๗๑๐๐๑/๕๕๖ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๔ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาทบทวนมติที่ชี้มูลความผิด ผู้ฟ้องคดีข้างต้น แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๒๐/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ได้พิจารณาแล้วมีมติไม่ทบทวนมติที่ชี้มูลความผิดเดิม และผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดมุกดาหาร ได้มีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดมุกดาหาร ลับ ที่ ปช ๐๐๔๐(มท)/๐๕๑๒ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๕ แจ้งมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ไม่ทบทวนมติที่ชี้มูลความผิดเดิม ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบและดำเนินการต่อไป ซึ่งต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

/ได้พิจารณาแล้ว...

ได้พิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบให้ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งเทศบาลตำบลคำอาฮวน ที่ ๕๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๖ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ เป็นต้นไป ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ภายหลังจากที่ผู้รับจ้างได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๗ ส่งมอบงานตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๓๕/๒๕๕๗ และหนังสือ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๗ สัญญาจ้างเลขที่ ๓๔/๒๕๕๗ แล้ว ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ควบคุมงานได้ตรวจสอบและรายงานผลการก่อสร้างต่อคณะกรรมการตรวจการจ้างเพื่อให้ดำเนินการตรวจรับงานจ้าง และเมื่อคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ลงพื้นที่ตรวจสอบงานจ้างแล้ว คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานจ้างโดยมีความเห็นว่า ผู้รับจ้างได้ส่งมอบงานจ้างมีปริมาณคุณภาพถูกต้องครบถ้วนทุกประการ เห็นควรเบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้รับจ้าง และต่อมาเทศบาลตำบลคำอาฮวนได้มีการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้รับจ้างโดยส่งจ่ายเงินเป็นเช็ค ฉบับลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๗ อีกทั้ง ผู้ฟ้องคดีในฐานะหัวหน้าช่างผู้ควบคุมงานได้จัดทำบันทึกการควบคุมงานประจำวันและประจำสัปดาห์ เพื่อรายงานผลและรายละเอียดความคืบหน้าของงานด้วยข้อความอันเป็นความจริง และได้ปฏิบัติงานในฐานะหัวหน้าช่างผู้ควบคุมงานตามอำนาจหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ประกอบกับเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๕ ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ ในคดีหมายเลขดำที่ อท ๑๑/๒๕๖๕ หมายเลขแดงที่ อท ๑๗๘/๒๕๖๕ ได้มีคำพิพากษายกฟ้องผู้ฟ้องคดี โดยได้วินิจฉัยว่า กรณีที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดมุกดาหาร ขอความอนุเคราะห์จากสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดมุกดาหาร และเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลคำอาฮวนร่วมตรวจสอบโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านเหมืองบ่า หมู่ที่ ๒ ตำบลคำอาฮวน อำเภอเมืองมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓๔/๒๕๕๗ และสัญญาจ้างเลขที่ ๓๕/๒๕๕๗ นั้น ได้ตรวจสอบโดยใช้เครื่องส่งสัญญาณสะท้อนกลับ การตรวจสอบถนนทั้งสองโครงการของกรมโยธาธิการและผังเมืองได้ดำเนินการโดยผู้เชี่ยวชาญด้านวิศวกรรมโยธา ซึ่งก่อนเข้าทำการตรวจสอบได้กำหนดจุดเพื่อการตรวจสอบ ทำให้การตรวจสอบถูกต้องและแม่นยำผลการตรวจสอบพบเหล็กรอยต่อเพื่อการหดตัว และพบเหล็กรอยต่อเพื่อการขยายตัว ส่วนการตรวจสอบของอำเภอเมืองมุกดาหารและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นการสุ่มเจาะโดยไม่ทราบจุดที่วางเหล็ก ทำให้ไม่พบเหล็กรอยต่อเพื่อการหดตัวและขยายตัว จึงเชื่อได้ว่าการก่อสร้างถนนทั้งสองโครงการมีการเสริมเหล็กเส้นกลมผิวเรียบ (RB๑๕) ที่รอยต่อเพื่อการหดตัวในถนนตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓๔/๒๕๕๗ และมีเหล็กเส้นกลมผิวเรียบ (RB๑๘) ที่รอยต่อเพื่อการขยายตัวในถนนตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓๕/๒๕๕๗ จริง การจัดทำบันทึกการควบคุมงานประจำวันและประจำสัปดาห์ของผู้ฟ้องคดี เพื่อรายงานผลและรายละเอียดความคืบหน้าเสนอต่อคณะกรรมการตรวจรับการจ้าง

/เป็นข้อความจริง...

เป็นข้อความจริง การที่ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อในบันทึกดังกล่าวในฐานะช่างผู้ควบคุมงาน ถือว่าเป็นการรับรองสาระสำคัญเพื่อยืนยันความจริงให้ปรากฏเป็นหลักฐานเสนอต่อ คณะกรรมการตรวจการจ้าง เพื่อพิจารณาตรวจรับการจ้างและดำเนินการเบิกจ่ายเงิน ให้แก่ผู้รับจ้าง การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยชอบด้วย กฎหมาย และไม่เป็นความผิดตามฟ้องของโจทก์ ดังนั้น พฤติกรรมและการกระทำของผู้ฟ้องคดี จึงไม่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติ หน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓ วรรคท้าย และข้อ ๖ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดมุกดาหาร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๔ ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นฟ้องคดีนี้ ต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งเทศบาลตำบลคำอาฮวน ที่ ๕๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๖ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ

ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษามาพร้อมกับคำฟ้อง โดยขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งเทศบาลตำบลคำอาฮวน ที่ ๕๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๖ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่า ศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเห็นว่าตนเองไม่มีความผิด ทั้งทางอาญาและทางวินัย อันจะเห็นได้จากการที่ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ คดีหมายเลขดำที่ อท ๑๑/๒๕๖๕ หมายเลขแดงที่ อท ๑๗๘/๒๕๖๕ พิพากษายกฟ้อง ประกอบกับก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะมีคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้แจ้งข้อกล่าวหาผู้ฟ้องคดี และไม่ให้ออกาสผู้ฟ้องคดีได้ทราบข้อเท็จจริง อย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการดังกล่าว จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย และทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อน เสียหายอย่างร้ายแรงทั้งต่อรายได้และเกียรติยศชื่อเสียงวงศ์ตระกูลที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไข ในภายหลัง ซึ่งผู้ฟ้องคดีอาจจะไม่ได้กลับเข้ารับราชการในหน่วยงานเดิม ประกอบกับการทุเลา การบังคับตามคำสั่งดังกล่าวไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือการให้บริการสาธารณะ ของเทศบาลตำบลคำอาฮวนแต่อย่างใด

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ยื่นคำชี้แจงหรือคัดค้านคำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชี้แจงคัดค้านคำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของผู้ฟ้องคดีว่า การดำเนินการทางวินัยกับผู้ฟ้องคดีเป็นไปตามมติข้อมูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ สืบเนื่องมาจากกรณีที่ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับเรื่องร้องเรียนกล่าวหา นายทวิ กิ่งคำวงศ์ นายกเทศมนตรีตำบลคำอาฮวน กับพวก ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านเหมืองบ่า หมู่ที่ ๒ ตำบลคำอาฮวน อำเภอเมืองมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร ตามสัญญาเลขที่ ๓๔/๒๕๕๗ และสัญญาเลขที่ ๓๕/๒๕๕๗ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง รวบรวมพยานหลักฐาน และจัดทำรายงานไต่สวน โดยได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีชี้แจงข้อเท็จจริงและแสดงพยานหลักฐานตามที่กำหนดไว้ในระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ แล้ว ซึ่งผู้บังคับบัญชา มีอำนาจพิจารณาเฉพาะเรื่องดุลพินิจในการสั่งลงโทษตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติข้อมูลเท่านั้น และไม่จำเป็นต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก โดยให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามนัยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๒/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แล้วเสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า เห็นควรลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ มีมติเห็นชอบให้ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลคำอาฮวน ที่ ๕๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๖ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงเป็นการดำเนินการโดยชอบ ประกอบกับกรณีดังกล่าวเป็นเรื่องการดำเนินการทางวินัย จึงไม่จำเป็นต้องถือข้อเท็จจริงตามผลคดีอาญาแต่อย่างใด ดังนั้น คำสั่งพิพาทจึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อคำสั่งดังกล่าวไม่น่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว กรณีจึงไม่เข้าเงื่อนไขที่ศาลจะมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งเช่นว่านั้น นอกจากนี้ หากศาลมีคำสั่งให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งดังกล่าว และต่อมาศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้อง ย่อมทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ต้องดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และสรรหาบุคคลอื่นมาดำรงตำแหน่งแทน อันจะส่งผลกระทบต่อความต่อเนื่องในการจัดทำบริการสาธารณะได้ ประกอบกับหากยังคงให้คำสั่งดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปในระหว่างการพิจารณาคดี น่าจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดีจนยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง อีกทั้งเมื่อคำนึงถึงความรับผิดชอบของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งปัญหา

/อุปสรรค...

อุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นแก่การบริหารงานของรัฐแล้ว จะเห็นได้ว่าการให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งพิพาทไว้ชั่วคราว ย่อมจะก่อให้เกิดความเสียหายและเป็นอุปสรรคต่อการบริหารงานของรัฐและการให้บริการสาธารณะของเทศบาลตำบลคำอาฮวนมากกว่าความเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีจะได้รับ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชี้แจงคัดค้านคำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของผู้ฟ้องคดีว่า การไต่สวนข้อเท็จจริงและการมีมติชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน อีกทั้งเมื่อได้พิจารณาข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานทั้งปวง ประกอบกับคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาพร้อมด้วยพยานหลักฐานของผู้ฟ้องคดีแล้ว พฤติการณ์และการกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางอาญาฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ฐานเป็นเจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่ทำเอกสารรับเอกสาร หรือกรอกข้อความลงในเอกสาร รับรองเป็นหลักฐานว่า ตนได้กระทำการอย่างใดขึ้น หรือว่าการอย่างใดได้กระทำต่อหน้าตนอันเป็นความเท็จ รับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นความเท็จ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๑) และ (๔) และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือเจ้าพนักงานของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามมาตรา ๑๒๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบกับมาตรา ๑๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และมาตรา ๙๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และมีมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓ วรรคท้าย และข้อ ๖ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดมุกดาหาร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๔ การไต่สวนข้อเท็จจริงและการมีมติชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงชอบด้วยกฎหมาย และมีผลผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบกับความผิดทางอาญาและทางวินัย

/เป็นความผิด...

เป็นความผิดที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงโดยมีเนื้อหาแห่งการกระทำจากเจตนาภายในที่แสดงออกมาในคราวเดียวกัน ซึ่งความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐมีทั้งความผิดทางอาญาอันเป็นการควบคุมการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ รวมทั้งมีกฎหมายวินัยควบคุมความประพฤติไว้อีกชั้นหนึ่งด้วยเหตุนี้ เมื่อการกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นความผิดทางอาญาตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติชี้มูลความผิด อันมีสาเหตุหลักมาจากการที่ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีอำนาจชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓ วรรคท้าย และข้อ ๖ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดมุกดาหารดังกล่าว ทั้งนี้ เนื่องจากความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายอาญาย่อมยึดโยงกับความผิดทางวินัยโดยอัตโนมัติ อันเป็นผลทางกฎหมายที่ไม่อาจปฏิเสธได้ และถือว่าเป็นการกระทำอันหนึ่งอันเดียวกัน ซึ่งเป็นผลทางกฎหมายที่มุ่งหมายให้เกิดผลบังคับให้สอดคล้องกันทั้งทางอาญาและทางวินัย โดยหากนำประมวลกฎหมายอาญามาเทียบกับการลงโทษทางวินัยแล้ว จะพบว่าบทบัญญัติทั้งทางอาญาและทางวินัยมีความสอดคล้องกันจากผลแห่งการกระทำความผิดครั้งเดียวกันของผู้ฟ้องคดีตามวัตถุประสงค์แห่งกฎหมาย ดังนั้น การไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูลความผิดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงชอบด้วยกฎหมาย และทำให้คำสั่งเทศบาลตำบลคำอาฮวน ที่ ๕๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๖ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติชี้มูลความผิด ชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกัน กรณีจึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาเงื่อนไขประการอื่นของการออกคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งพิพาท นอกจากนี้ ความเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีได้รับจากการที่ไม่ได้รับรายได้ การเสื่อมเสียเกียรติยศชื่อเสียงวงศ์ตระกูล การสูญเสียสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ตลอดจนถึงความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ราชการแล้ว ผลกระทบดังกล่าวถือเป็นผลกระทบโดยทั่วไปที่เกิดจากการกระทำของผู้ฟ้องคดีเอง อีกทั้ง การให้คำสั่งพิพาทมีผลใช้บังคับในระหว่างการพิจารณาคดี ไม่ถึงขนาดที่จะทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงจนยากแก่การเยียวยาในภายหลัง เพราะหากต่อมาศาลพิพากษาเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว ย่อมเป็นหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะต้องดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเป็นธรรมตามกฎหมาย โดยให้ผู้ฟ้องคดีได้รับสิทธิประโยชน์และสวัสดิการต่าง ๆ ตามเดิม และผู้ฟ้องคดีเองสามารถเรียกร้องให้หน่วยงานของรัฐผู้ออกคำสั่งพิพาทชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้ ในทางกลับกัน หากศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งดังกล่าว ย่อมทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับรายได้ สิทธิประโยชน์ และสวัสดิการต่าง ๆ ตามเดิม ซึ่งหากต่อมา

/ศาลมี...

ศาลมีคำพิพากษายกฟ้อง ย่อมจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐอย่างร้ายแรงและยากแก่การแก้ไขในภายหลังได้ ประกอบกับการที่ผู้ฟ้องคดีเป็นบุคคลที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติชี้มูลความผิดทางอาญาและความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ผู้ฟ้องคดีย่อมเป็นบุคคลผู้มีความประพฤติในลักษณะเป็นที่เสื่อมเสีย หากจะให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความคุ้มครองชั่วคราวย่อมส่งผลกระทบต่อ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตของประเทศไทยในภาพรวม และไม่ได้รับความน่าเชื่อถือจากบุคคลทั่วไป รวมทั้งอาจทำให้การใช้บังคับกฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เสื่อมประสิทธิภาพ และเกิดปัญหาอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะได้นอกจากนี้ การบริหารราชการของเทศบาลตำบลคำอาฮวนต้องดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และสามารถจัดหาบุคลากรเข้ามาปฏิบัติงานทดแทนผู้ฟ้องคดีได้ การที่คำสั่งพิพากษามีผลใช้บังคับต่อไป จึงไม่เป็นปัญหาอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะ กรณีจึงถือว่าไม่มีเหตุที่ศาลจะมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งพิพากษาตามคำขอของผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ตามนัยข้อ ๗๐ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓

ผู้ฟ้องคดีชี้แจงคัดค้านคำชี้แจงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยมีสาระสำคัญทำนองเดียวกันกับคำฟ้อง และเพิ่มเติมว่า ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ คดีหมายเลขดำที่ อท ๑๑/๒๕๖๕ หมายเลขแดงที่ อท ๑๗๘/๒๕๖๕ พิพากษายกฟ้องทุกข้อกล่าวหาที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กล่าวหาและมีมติชี้มูลความผิดด้วยพยานหลักฐานที่เป็นประจักษ์ปราศจากเหตุเคลือบแคลงสงสัย ย่อมถือเป็นข้อเท็จจริงที่เปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญในทางที่จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ฟ้องคดี ผลของคำพิพากษาดังกล่าวจึงผูกพันและลบล้างความผิดทางวินัยของผู้ฟ้องคดี การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ใช้ดุลพินิจชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่มีได้อยู่บนรากฐานของความสมเหตุสมผล และเป็นการใช้ดุลพินิจตามอำเภอใจ เมื่อมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีไม่ชอบด้วยกฎหมาย คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน และเมื่อคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย ย่อมทำให้เกิดความเสียหายที่ยากแก่การแก้ไขเยียวยาในภายหลังแก่ผู้ฟ้องคดีและส่งผลกระทบต่อการบริหารงานของรัฐและการบริการสาธารณะ

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งเทศบาลตำบลคำอาฮวน ที่ ๕๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๖ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ นั้น สืบเนื่องมาจากกรณีที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๑.๐๑(มท)/๐๐๑๒ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๔ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดี กรณีมีผู้ร้องเรียน

/กล่าวหา...

กล่าวหานายทวิ กิ่งคำวงศ์ นายกเทศมนตรีตำบลคำอาฮวน กับพวก ว่า กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการในการดำเนินโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านเหมืองป่า หมู่ที่ ๒ ตำบลคำอาฮวน อำเภอเมืองมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ และสัญญาจ้างเลขที่ ๓๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ ไม่เป็นไปตามรูปแบบที่กำหนดในสัญญาจ้าง ซึ่งผู้ฟ้องคดีที่ ๓ ได้พิจารณารายงานการไต่สวนแล้วเห็นว่า โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓๔/๒๕๕๗ บริเวณรอยต่อเพื่อการหดตัวตามแบบกำหนดให้ใส่เหล็กข้ออ้อยขนาด ๑๕ มิลลิเมตร ยาว ๐.๕๐ เมตร ระยะห่าง ๐.๕๐ เมตร แต่จากการตรวจสอบที่ระยะ ๓๐.๗ เมตร จากจุดเริ่มต้นโครงการไม่พบเหล็กเชื่อมรอยต่อ ส่วนโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓๕/๒๕๕๗ บริเวณรอยต่อเพื่อการขยายตัว ตามแบบกำหนดให้ใส่เหล็กกลมผิวเรียบขนาด ๑๙ มิลลิเมตร ที่ระยะไม่เกิน ๑๐๐ เมตร ระยะห่าง ๐.๕๐ เมตร แต่จากการตรวจสอบที่ระยะ ๗๙.๗ เมตร ไม่พบเหล็กกลมผิวเรียบ ขนาด ๑๙ มิลลิเมตร เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าช่างผู้ควบคุมงาน มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมงานในโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านเหมืองป่า หมู่ที่ ๒ ตำบลคำอาฮวน อำเภอเมืองมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๓๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ และสัญญาจ้างเลขที่ ๓๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ ให้เป็นไปโดยถูกต้องครบถ้วนตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญาจ้าง ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม การที่ผู้ฟ้องคดีปล่อยปละละเลยไม่กำกับดูแลควบคุมการปฏิบัติงานของผู้รับจ้าง และได้ร่วมกันจัดทำบันทึกการควบคุมงานประจำวัน และประจำสัปดาห์ เพื่อรายงานผลและรายละเอียดความคืบหน้าเสนอต่อคณะกรรมการตรวจรับการจ้าง ทั้งที่งานไม่ถูกต้องตามรูปแบบรายการ จึงไม่เป็นข้อความจริง และการที่ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อในบันทึกดังกล่าวถือว่าเป็นการรับรองสาระสำคัญเพื่อยืนยันความจริงไว้ให้ปรากฏเป็นหลักฐาน จึงมีมติชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ฐานเป็นเจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสาร หรือกรอกข้อความลงในเอกสาร รับรองเป็นหลักฐานว่า ตนได้กระทำการอย่างใดขึ้น หรือว่าการอย่างใดได้กระทำต่อหน้าตนอันเป็นความเท็จ รับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นความเท็จ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๑) และ (๔) และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือเจ้าพนักงานของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือ

/หน้าที่...

หน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามมาตรา ๑๒๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบกับมาตรา ๑๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และมาตรา ๙๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และมีมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓ วรรคท้าย และข้อ ๖ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดมุกดาหาร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๔ อย่างไรก็ตาม มติดังกล่าวมิได้เป็น เอกฉันท์ โดยมีกรรมการฝ่ายเสียงข้างน้อยมากถึง ๔ เสียง ที่เห็นว่า จากการไต่สวนเบื้องต้น ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่จะฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดตามที่กล่าวหา ข้อกล่าวหาทางอาญาไม่มีมูล ให้ข้อกล่าวหาทางอาญาตกไป แต่มีมูลความผิดทางวินัย อย่างไม่ร้ายแรง ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาลโดยไม่เสียหายแก่ราชการตามข้อ ๖ วรรคหนึ่ง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดมุกดาหาร เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๔ ประกอบกับศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ คดีหมายเลขดำที่ อท ๑๑/๒๕๖๕ หมายเลขแดงที่ อท ๑๗๘/๒๕๖๕ ระหว่าง อัยการสูงสุด โจทก์ กับ นายนรินทร์ สุวรรณศรี (ผู้ฟ้องคดี) ที่ ๑ นายสุชาติ หลวงพันเทาว์ ที่ ๒ นายพงษ์นรินทร์ จันทิม ที่ ๓ บริษัท ดงหลวงที่ปรึกษา จำกัด ที่ ๔ นายทนต์ศักดิ์ ศรีประสงค์ ที่ ๕ จำเลย วินิจฉัยว่า ได้พิจารณารายงานการเจาะพิสูจน์ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านเหมืองบ่า หมู่ที่ ๒ ซึ่งดำเนินการ โดยนายไชยอนันต์ บุญประสิทธิ์พร ผู้ทรงคุณวุฒิด้านผังเมือง กรมโยธาธิการและผังเมือง ที่เข้าตรวจสอบถนนทั้งสองโครงการเมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔ และวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ผลการตรวจสอบปรากฏว่า ตรวจพบเหล็กรอยต่อเพื่อการหดตัวในโครงการสัญญาจ้างเลขที่ ๓๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ และตรวจพบเหล็กกลมผิวเรียบขนาด ๑๙ มิลลิเมตร ในโครงการสัญญาจ้างเลขที่ ๓๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ ซึ่งการตรวจสอบดังกล่าว ดำเนินการโดยผู้เชี่ยวชาญในฐานะวิศวกรโยธาที่รับราชการที่กรมโยธาธิการเป็นเวลานาน ทั้งยังเป็น

/ผู้ทรงคุณวุฒิ...

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านผังเมืองของกรมโยธาธิการและผังเมือง และก่อนจะเข้าตรวจสอบได้มีการสำรวจถนนเพื่อกำหนดจุดที่จะทำการเจาะโดยการสอบถามจุดที่วางเหล็กรอยต่อเพื่อการขยายตัวจากนายรัชชัย อรมาตราช่างผู้ควบคุมงานก่อสร้าง ทำให้การขุดเจาะถนนเพื่อตรวจสอบว่ามีเหล็กรอยต่อเพื่อการขยายตัวอยู่ในถนนหรือไม่ สามารถชี้จุดขุดเจาะถนนเพื่อการตรวจสอบได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ ส่วนการตรวจสอบของอำเภอเมืองมุกดาหารและผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นการสุ่มเจาะถนนหาเหล็ก ซึ่งไม่ทราบจุดที่วางเหล็กมาก่อน โดยเหล็กได้วางไว้จุดใดของพื้นถนนนั้นผู้รับเหมาและช่างผู้ควบคุมงานย่อมจะทราบตำแหน่งในการวางเหล็กดังกล่าว ดังนั้น การขุดเจาะเพื่อตรวจสอบของทั้งสองหน่วยงานอาจมีความผิดพลาดคลาดเคลื่อน ไม่พบเหล็กรอยต่อเพื่อการหดตัวและเหล็กรอยต่อเพื่อการขยายตัว การจัดทำบันทึกการควบคุมงานประจำวันและประจำสัปดาห์ของผู้ฟ้องคดีเพื่อรายงานผลและรายละเอียดความคืบหน้าเสนอต่อคณะกรรมการตรวจรับการจ้างจึงเป็นข้อความจริงการที่ผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อในบันทึกดังกล่าว ถือว่าเป็นการรับรองสาระสำคัญเพื่อยืนยันความจริงไว้ให้ปรากฏเป็นหลักฐาน จึงเป็นการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย จึงมีคำพิพากษายกฟ้องผู้ฟ้องคดี จากข้อเท็จจริงในเบื้องต้นดังกล่าว จึงมีน้ำหนักให้เชื่อได้ว่าในชั้นนี้คำสั่งเทศบาลตำบลคำอาฮวน ที่ ๕๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๖ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามการชี้มูลความผิดทางวินัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ น่าจะมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมาย อีกทั้ง การให้คำสั่งพิพากษาให้มีผลใช้บังคับต่อไปย่อมมีผลทำให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากการเป็นพนักงานเทศบาล ซึ่งหากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการสรรหาบุคคลเข้ามาปฏิบัติราชการทดแทนในตำแหน่งดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีแล้ว ต่อมาศาลได้มีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว ย่อมทำให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้าดำรงตำแหน่งเดิมยากขึ้นหรืออาจจะกลับเข้าดำรงตำแหน่งดังกล่าวไม่ได้ ทั้งยังต้องสูญเสียโอกาสในการดำรงตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตลอดจนสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ อันเป็นความเดือดร้อนเสียหายที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง ดังนั้น การให้คำสั่งพิพากษาให้มีผลบังคับใช้ต่อไปย่อมก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การแก้ไขในภายหลังต่อผู้ฟ้องคดี อีกทั้งการให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งพิพากษา โดยให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งนายช่างโยธาชำนาญงาน สังกัดเทศบาลตำบลคำอาฮวน ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น ย่อมจะเป็นประโยชน์แก่ราชการในอันที่จะมีบุคลากรซึ่งดำรงตำแหน่งและคุ้นเคยกับงานในตำแหน่งดังกล่าวอยู่ปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไป อันจะทำให้การจัดทำบริการสาธารณะในหน้าที่ของเทศบาลตำบลคำอาฮวนดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง การให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งพิพากษาจึงมีก่อให้เกิดอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่การบริการสาธารณะแต่อย่างใด ประกอบกับการที่ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งพิพากษาได้หมายความว่า

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้อง และการทะเลาะหรือไม่ทะเลาะการบังคับตามคำสั่งพิพากษา ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เนื่องจากเป็นเพียงวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาที่มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยเพียงว่า มีเหตุอันสมควรที่ศาลจะมีคำสั่งทะเลาะการบังคับตามคำขอหรือไม่เท่านั้น โดยไม่มีประเด็นที่ศาลต้องวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดตามข้อกล่าวหาตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หรือไม่ และเมื่อกรณีต้องด้วยเงื่อนไขแห่งการที่ศาลจะมีคำสั่งทะเลาะการบังคับตามคำสั่งทางปกครองได้แล้ว จึงมีเหตุอันสมควรที่ศาลจะมีคำสั่งทะเลาะการบังคับตามคำสั่งเทศบาลตำบลคำอาฮวน ที่ ๕๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๖ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามคำขอของผู้ฟ้องคดีได้ ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับข้อ ๗๒ วรรคสาม แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งทะเลาะการบังคับตามคำสั่งเทศบาลตำบลคำอาฮวน ที่ ๕๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๖ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ทะเลาะการบังคับตามคำสั่งเทศบาลตำบลคำอาฮวน ที่ ๕๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๖ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ความว่า เหตุที่มีการฟ้องคดีนี้สืบเนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับเรื่องร้องเรียนกล่าวหากรณีเทศบาลตำบลคำอาฮวน อำเภอเมืองมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร ดำเนินโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก บ้านเหมืองป่า หมู่ที่ ๒ ไม่เป็นไปตามรูปแบบที่กำหนดในสัญญา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาแล้วมีมติมอบหมายให้คณะไต่สวนเบื้องต้นดำเนินการไต่สวนเรื่องดังกล่าว เมื่อปรากฏพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาว่ามีมูลความผิด คณะไต่สวนเบื้องต้นจึงได้แจ้งข้อกล่าวหาและสิทธิคัดค้าน คณะไต่สวนเบื้องต้นให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อกล่าวหาและได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือและไม่ได้คัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะไต่สวนเบื้องต้นแต่อย่างใด และเมื่อคณะไต่สวนเบื้องต้นได้รวบรวมพยานหลักฐานทั้งหมดแล้ว จึงจัดทำสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อพิจารณาและมีมติ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้พิจารณาข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานทั้งหมด ตลอดจนคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและพยานหลักฐานของผู้ฟ้องคดีแล้ว จึงมีมติว่า พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๑) และ (๔) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

/พ.ศ. ๒๕๖๑...

พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๒ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ รวมทั้งมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดมุกดาหาร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๓ วรรคท้าย และข้อ ๖ วรรคสอง การไต่สวนข้อเท็จจริงและคำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงชอบด้วยกฎหมายและมีผลผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ อีกทั้ง กระบวนการ หลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอนการสอบสวนพิจารณาในคดีอาญาแตกต่างกับการดำเนินการทางวินัย โดยในคดีอาญา ศาลจะพิพากษาลงโทษจำเลยต่อเมื่อพยานหลักฐานปรากฏชัดแจ้งว่าจำเลยกระทำความผิดตามฟ้องของโจทก์จริง หากพยานหลักฐานยังไม่เพียงพอหรือไม่สามารถรับฟังได้โดยปราศจากข้อสงสัยว่าจำเลยได้กระทำความผิดอาญาจริง ศาลต้องพิพากษายกฟ้อง ดังนั้น แม้ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ คดีหมายเลขแดงที่ อท ๑๗๘/๒๕๖๕ ซึ่งเป็นคดีในส่วนอาญาที่อัยการสูงสุดเป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ฟ้องคดีเป็นจำเลยที่ ๑ ได้มีคำพิพากษายกฟ้องก็ตาม แต่เมื่อการไต่สวนข้อเท็จจริงและการมีมติชี้มูลความผิดทางวินัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ดำเนินการถูกต้องตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดไว้โดยชอบแล้ว คำสั่งเทศบาลตำบลคำอาฮวนที่ ๕๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๖ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน ทั้งนี้ แม้ว่าบทบัญญัติมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก และให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยด้วยนั้น จะมีลักษณะเป็นการก้าวล่วงการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาอยู่บ้างก็ตาม แต่กระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีหลักเกณฑ์ในการดำเนินการที่ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการดำเนินการทางวินัย โดยคณะกรรมการสอบสวนวินัยและผู้บังคับบัญชา ส่วนการกระทำของผู้ฟ้องคดีจะถือว่า มีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐาน

/ปฏิบัติหน้าที่...

ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ
 มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
 หรือไม่ นั้น เป็นประเด็นในเนื้อหาแห่งคดีที่ศาลปกครองจะต้องพิจารณาต่อไป ในขั้นนี้
 จึงยังไม่สามารถวินิจฉัยได้ว่าคำสั่งเทศบาลตำบลคำอาฮวน ที่ ๕๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐
 มกราคม ๒๕๖๖ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ น่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามนัย
 คำสั่งของศาลปกครองสูงสุดในคดีหมายเลขดำที่ อบ. ๙๓/๒๕๖๒ และคำสั่งศาลปกครองสูงสุด
 ที่ คบ. ๑๕๕/๒๕๖๔ นอกจากนี้ ความเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีจะได้รับจากการกลับเข้า
 ดำรงตำแหน่งเดิมยากขึ้นหรืออาจกลับเข้าดำรงตำแหน่งดังกล่าวมิได้ อีกทั้งยังต้องสูญเสีย
 โอกาสในการดำรงตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตลอดจนสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ นั้น ถือเป็นผลกระทบ
 โดยทั่วไปที่เกิดจากการกระทำของผู้ฟ้องคดีเอง อีกทั้ง การให้คำสั่งพิพากษาให้มีผลใช้บังคับ
 ในระหว่างการพิจารณาคดี ไม่ถึงขนาดที่จะทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง
 จนยากแก่การเยียวยาในภายหลัง เพราะหากต่อมาศาลพิพากษาเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว
 ย่อมเป็นหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะต้องดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเป็นธรรม
 ตามกฎหมาย โดยให้ผู้ฟ้องคดีได้รับสิทธิประโยชน์และสวัสดิการต่าง ๆ ตามเดิม และผู้ฟ้องคดีเอง
 สามารถเรียกร้องให้หน่วยงานของรัฐผู้ออกคำสั่งพิพากษาชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้
 ในทางกลับกัน หากศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งดังกล่าว ย่อมทำให้ผู้ฟ้องคดี
 ได้รับรายได้ สิทธิประโยชน์ และสวัสดิการต่าง ๆ ตามเดิม ซึ่งหากต่อมาศาลมีคำพิพากษา
 ยกฟ้อง ย่อมจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐอย่างร้ายแรงและยากแก่การเยียวยาแก้ไข
 ในภายหลังได้ ประกอบกับการที่ผู้ฟ้องคดีเป็นบุคคลที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติชี้มูลความผิด
 ทางอาญาและความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงนั้น ผู้ฟ้องคดีย่อมเป็นบุคคลผู้มีความประพฤติ
 ในลักษณะเป็นที่เสื่อมเสีย หากจะให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความคุ้มครองชั่วคราวย่อมส่งผลกระทบ
 ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของประเทศไทยในภาพรวม และไม่ได้รับความ
 น่าเชื่อถือจากบุคคลทั่วไป รวมทั้งอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓
 เสื่อมประสิทธิภาพ และเกิดปัญหาอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่การบริการสาธารณะได้
 นอกจากนี้ การบริหารราชการของเทศบาลตำบลคำอาฮวนต้องดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง
 และสามารถจัดหาบุคลากรเข้ามาปฏิบัติงานทดแทนผู้ฟ้องคดีได้ การที่คำสั่งพิพากษา
 มีผลใช้บังคับต่อไปจึงไม่เป็นปัญหาอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่การบริการสาธารณะ
 เมื่อพิจารณาถึงส่วนได้เสียแล้วจึงถือว่าความเสียหายที่เกิดขึ้น รัฐย่อมได้รับผลกระทบมากกว่า
 ความเสียหายของผู้ฟ้องคดีและรัฐสามารถที่จะเยียวยาแก้ไขความเสียหายของผู้ฟ้องคดีได้
 ในภายหลัง ดังนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งเทศบาล
 ตำบลคำอาฮวน ที่ ๕๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๖ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดี

/ออกจาก...

ออกจากราชการ ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น จึงไม่เป็นไปตามข้อ ๗๒ วรรคสาม แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ให้ทุเลา การบังคับตามคำสั่งเทศบาลตำบลคำอาฮวน ที่ ๕๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๖ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือ คำสั่งเป็นอย่างอื่น และมีคำสั่งระงับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นดังกล่าวไว้เป็นการชั่วคราว ก่อนที่ศาลปกครองสูงสุดจะวินิจฉัยคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง

ผู้ฟ้องคดีชี้แจงคัดค้านคำร้องอุทธรณ์คำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า คดีอาญาถึงที่สุดแล้วตามหนังสือรับรองคดีถึงที่สุด ศาลอาญาคดีทุจริต และประพฤติมิชอบภาค ๔ ที่ ศย ๓๐๐.๐๑๕/ค ๒๐๔๒ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ โดยศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ คดีหมายเลขดำที่ อท ๑๑/๒๕๖๕ หมายเลข แดงที่ อท ๑๗๘/๒๕๖๕ ระหว่าง อัยการสูงสุด โจทก์ กับ นายนรินทร์ สุวรรณศรี (ผู้ฟ้องคดี) ที่ ๑ กับพวกรวม ๕ คน จำเลย มีคำพิพากษายกฟ้องเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๕ และ ไม่มีคู่ความฝ่ายใดยื่นอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขาดความรอบคอบและ ไม่มีความเที่ยงธรรม ซึ่งเห็นได้จากการสุมเงาะเหล็กเสริมคอนกรีตรอยต่อเป็นการสุมเงาะ เพียงสองครั้ง แต่เมื่อตรวจไม่พบเหล็กเสริมคอนกรีตรอยต่อ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ สรุปลำนวน โดยไม่ได้สอบถามรายละเอียดหรือหาข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้รับจ้างหรือผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงให้ครบถ้วน ซึ่งเห็นได้จากรายงานการเจาะพิสูจน์ถนนคอนกรีต เสริมเหล็ก บ้านเหมืองป่า หมู่ที่ ๒ ตำบลคำอาฮวน อำเภอเมืองมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร ดำเนินการโดยนายไชยอนันต์ บุญประสิทธิ์พร ผู้ทรงคุณวุฒิด้านผังเมือง กรมโยธาธิการและผังเมือง ที่เข้าตรวจสอบถนนทั้งสองโครงการตามฟ้องเมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔ วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ และวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๔ ผลการตรวจสอบปรากฏว่า ตรวจพบเหล็ก รอยต่อเพื่อการหดตัวในโครงการสัญญาจ้างเลขที่ ๓๔/๒๕๕๗ และตรวจพบเหล็กเส้นกลม ผิวเรียบขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑๙ มิลลิเมตร ในโครงการสัญญาจ้างเลขที่ ๓๕/๒๕๕๗ จึงเห็นได้ว่าการตรวจสอบดังกล่าวดำเนินการโดยผู้เชี่ยวชาญในฐานะวิศวกรโยธาซึ่งรับราชการ ที่กรมโยธาธิการและผังเมืองเป็นเวลานาน และช่วงหนึ่งของถนนที่ถูกน้ำกัดเซาะสามารถ มองเห็นเหล็กพิพาทด้วยตาเปล่าได้โดยไม่ต้องเจาะพื้นถนนคอนกรีต ส่วนถนนตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๓๕/๒๕๕๗ ได้สอบถามจากนายรัชชัย อรมาตราช่างผู้ควบคุมงานก่อสร้างของบริษัท ดงหลวงที่ปรึกษา จำกัด แล้ว ได้รับแจ้งว่าเหล็กพิพาทดังกล่าววางเอาไว้ที่ระยะ ๘๖ เมตร

/สังเกต...

สังเกตสถานที่ได้จากมีร่องน้ำสาธารณะและอยู่ตรงกับจุดที่ตั้งของเสาไฟฟ้าภายในหมู่บ้าน
 ดังนั้น การขุดเจาะถนนเพื่อตรวจสอบว่ามีเหล็กดังก่ออยู่ในถนนหรือไม่ของนายไชยอนันต์
 ทำให้สามารถขุดเจาะถนนได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ ซึ่งสรุปได้ว่ามีเหล็กพินาทอยู่จริง อีกทั้ง
 การไต่สวน การสรุปสำนวน และมติชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดีของ
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยังขัดแย้งกับคำพิพากษาของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔
 คดีหมายเลขดำที่ อท ๑๑/๒๕๖๕ หมายเลขแดงที่ อท ๑๗๘/๒๕๖๕ ทั้งในเนื้อหา
 และรายละเอียดอย่างสิ้นเชิง เนื่องจากศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔
 มีคำพิพากษาว่า ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย มิได้กระทำความผิด
 ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติชี้มูลความผิดแต่อย่างใด และโดยที่การชี้มูลความผิดทางวินัย
 อย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดีในกรณีนี้อาศัยข้อเท็จจริง พฤติการณ์ พยานหลักฐานที่สนับสนุน
 ข้อกล่าวหาจากข้อเท็จจริง พฤติการณ์ พยานหลักฐานอันมีมูลกล่าวหาเดียวกันกับฐานความผิด
 ในทางอาญา ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้พิสูจน์ความผิดตามข้อกล่าวหาและตามกระบวนการพิจารณา
 ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ แล้ว และศาลได้พิพากษาแล้วว่าผู้ฟ้องคดี
 ไม่ได้กระทำความผิดตามฟ้อง แม้ว่าความผิดทางวินัยจะมีกระบวนการและวิธีพิจารณาแตกต่างกับ
 ความผิดทางอาญา แต่การพิจารณาฐานความผิดจะต้องเจือสมสนับสนุนสอดคล้องกันทั้งเหตุ
 และผล ดังนั้น คำสั่งเทศบาลตำบลคำอาฮวน ที่ ๕๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๖
 ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงน่าจะไม่ใช่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ศาลปกครองชั้นต้น
 มีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งเทศบาลตำบลคำอาฮวน ที่ ๕๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๖
 ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษานั้น ชอบด้วย
 กฎหมายแล้ว และไม่ปัญหาอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะ
 อีกทั้งไม่ส่งผลกระทบต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของประเทศไทยในภาพรวม
 ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กล่าวอ้างแต่อย่างใด หากต่อมาศาลพิพากษายกฟ้องแล้วผู้ฟ้องคดี
 ไม่ขัดใช้ความเสียหายให้แก่หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานของรัฐสามารถฟ้องยึดและอายัด
 ทรัพย์สินของผู้ฟ้องคดีได้ ในทางกลับกันหากศาลไม่มีคำสั่งดังกล่าวเพื่อคุ้มครองชั่วคราว
 ก่อนการพิพากษาแล้วต่อมาศาลพิพากษาเพิกถอนคำสั่งเทศบาลตำบลคำอาฮวน ที่ ๕๒/๒๕๖๖
 ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๖ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ย่อมส่งผลกระทบต่อ
 ต้องบประมาณของหน่วยงานของรัฐในการจัดทำบริการสาธารณะ ตลอดจนทำให้ผู้ฟ้องคดี
 เสียสิทธิประโยชน์และสวัสดิการต่าง ๆ เสียสิทธิที่จะได้รับการเลื่อนตำแหน่ง และเสียชื่อเสียง
 ซึ่งยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง

/ขอให้...

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งยกคำร้องอุทธรณ์คำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และมีคำพิพากษาตามคำขอของผู้ฟ้องคดีต่อไป

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่ามีเหตุสมควรที่ศาลจะทุเลาการบังคับตามคำสั่งเทศบาลตำบลคำอาฮวน ที่ ๕๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๖ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ไว้เป็นการชั่วคราวหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่ศาลปกครองเห็นสมควรกำหนดมาตรการหรือวิธีการใด ๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่คู่กรณีที่เกี่ยวข้องเป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดี ไม่ว่าจะมีความร้องขอจากบุคคลดังกล่าวหรือไม่ ให้ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดมาตรการหรือวิธีการชั่วคราวและออกคำสั่งไปยังหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด วรรคสอง บัญญัติว่า การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตามวรรคหนึ่งให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐและปัญหาอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นแก่การบริหารงานของรัฐประกอบด้วย ประกอบกับระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๗๒ วรรคสาม กำหนดว่า ในกรณีที่ศาลเห็นว่ากฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนั้น น่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการให้กฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไป จะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง ทั้งการทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองนั้นไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะ ศาลมีอำนาจสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองได้ตามที่เห็นสมควร จากพระราชบัญญัติและระเบียบข้างต้นเห็นได้ว่า พระราชบัญญัติและระเบียบดังกล่าวได้กำหนดหลักเกณฑ์ให้ศาลมีอำนาจที่จะมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองได้ อย่างไรก็ตาม การที่ศาลจะมีอำนาจออกคำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองได้จะต้องปรากฏเงื่อนไขหรือเหตุสามประการประกอบกัน กล่าวคือ ประการแรก กฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีน่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย ประการที่สอง การให้กฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง และประการที่สาม การทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองนั้นไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะ

/สำหรับ...

สำหรับเงื่อนไขประการแรกที่ว่า กฎหรือคำสั่งทางปกครองที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนั้นจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๖๗/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๖๔ มีมติขี้อมูลความผิดแก่ผู้ฟ้องคดี โดยเสียงข้างมากจำนวน ๕ เสียง มีคำวินิจฉัยว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีในฐานะช่างผู้ควบคุมงานจ้าง มีมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ฐานเป็นเจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสาร หรือรอกข้อความลงในเอกสาร รับรอง เป็นหลักฐานว่า ตนได้กระทำการอย่างใดขึ้น หรือว่าการอย่างใดได้กระทำต่อหน้าตนอันเป็นความเท็จ รับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นเท็จ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๑) และ (๔) และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือเจ้าพนักงานของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๒ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ รวมทั้งมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๓ วรรคท้าย และข้อ ๖ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดมุกดาหาร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๔ จากนั้น ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจึงมีหนังสือสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ลับ ที่ ปช ๐๑.๐๑(มห)/๐๐๑๒ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๔ แจ้งมติดังกล่าวพร้อมส่งสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้องให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือสำนักงานเทศบาลคำอาฮวน ที่ มท ๗๑๐๐๑/๕๐๖ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ขอให้ นายไชยอนันต์ บุญประสิทธิ์พร ในฐานะวิศวกรโยธา ผู้ทรงคุณวุฒิด้านผังเมือง กรมโยธาธิการและผังเมือง ดำเนินการตรวจสอบถนนคอนกรีตเสริมเหล็กที่พิพาท และต่อมา นายไชยอนันต์ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ รายงานการเจาะพิสูจน์ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือสำนักงานเทศบาลคำอาฮวน ลับ ที่ มท ๗๑๐๐๑/๕๕๖

/ลงวันที่...

ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๔ ส่งพยานหลักฐานเพิ่มเติมให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาทบทวนมติชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดี แต่ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๒๐/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ พิจารณาแล้วเห็นว่า พยานหลักฐานดังกล่าวมิใช่พยานหลักฐานใหม่อันแสดงได้ว่าผู้ฟ้องคดีมิได้กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหาหรือกระทำความผิดในฐานความผิดที่แตกต่างจากที่ถูกกล่าวหา จึงมีมติไม่ทบทวนมติเดิมโดยผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดมุกดาหาร ได้แจ้งมติดังกล่าวให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดมุกดาหาร ลับ ที่ ปช ๐๐๔๐(มท)/๐๕๑๒ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงส่งเรื่องให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ พิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบให้ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งเทศบาลตำบลคำอาฮวน ที่ ๕๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๖ ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ เป็นต้นไป ส่วนคดีอาญานั้น หลังจากที่ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้มีหนังสือแจ้งไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาแล้ว พนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องคดีอาญาต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ เป็นคดีหมายเลขดำที่ อท ๑๑/๒๕๖๕ หมายเลขแดงที่ อท ๑๗๘/๒๕๖๕ ระหว่าง อัยการสูงสุด โจทก์ กับ นายนรินทร์ สุวรรณศรี (ผู้ฟ้องคดี) ที่ ๑ กับพวกรวม ๕ คน จำเลย ซึ่งคดีถึงที่สุดแล้วโดยศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค ๔ มีคำพิพากษาว่า การกระทำของจำเลยที่ ๑ (ผู้ฟ้องคดี) เป็นการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย และการกระทำของจำเลยทั้งห้าไม่เป็นความผิดตามฟ้อง พิพากษายกฟ้อง ดังนั้น ในชั้นนี้จึงมีเหตุผลพอที่จะรับฟังได้ว่า คำสั่งเทศบาลตำบลคำอาฮวน ที่ ๕๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๖ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามฐานความผิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีมติชี้มูลความผิด น่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย

เงื่อนไขประการต่อมาที่ว่า การให้คำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไป จะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง นั้น เห็นว่า นอกจากผู้ฟ้องคดีจะได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการไม่ได้รับเงินเดือนหรือสิทธิประโยชน์และสวัสดิการต่าง ๆ ตามปกติทั่วไปจากการถูกปลดออกจากราชการแล้ว ผู้ฟ้องคดีย่อมขาดโอกาสและความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ราชการ ประกอบกับเมื่อได้วินิจฉัยข้างต้นแล้วว่าการออกคำสั่งลงโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีมีเหตุที่น่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย หากต่อมาศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าคำสั่งปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย ย่อมส่งผลให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งมิได้รับราชการในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลหมดโอกาสในการเลื่อนขั้นเงินเดือนกรณีพิเศษหรือได้รับการเลื่อนตำแหน่งหน้าที่ที่สูงขึ้น

/จึงเห็นว่า...

จึงเห็นว่า หากให้คำสั่งปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไป ย่อมเป็นกรณีที่ จะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้ ในภายหลัง

สำหรับเงื่อนไขประการสุดท้ายที่ว่า การทูลเกล้าฯการบังคับตามคำสั่งทางปกครองนั้น เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะหรือไม่ เห็นว่า เมื่อพิจารณา ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะระหว่างการให้ผู้ฟ้องคดี ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลไปพลางก่อน ย่อมเป็นประโยชน์ แก่ทางราชการที่จะได้บุคลากรกลับมาปฏิบัติหน้าที่ ส่งผลให้มีกำลังคนหรือบุคลากรเพิ่มขึ้น ทำให้การบริหารราชการแผ่นดินหรือการจัดทำบริการสาธารณะมีความรวดเร็วและต่อเนื่อง มากขึ้น แม้ว่าการทูลเกล้าฯการบังคับตามคำสั่งที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการจะทำให้ หน่วยงานต้นสังกัดต้องจัดหาตำแหน่งให้แก่ผู้ฟ้องคดี แต่ก็เป็นที่สามารถดำเนินการได้ ตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด ซึ่งไม่ถึงขนาดที่จะถือว่าเป็นอุปสรรคแก่การ บริหารงานของรัฐแต่อย่างใด ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เกรงว่าอาจจะก่อให้เกิดปัญหา ต่อภาพลักษณ์หรือความเชื่อถือศรัทธาของหน่วยงาน และส่งผลกระทบต่อการปราบปราม การทุจริตของประเทศไทยในภาพรวม นั้น ถือเป็นเพียงการคาดการณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งมีได้เป็นเหตุหรืออุปสรรคหรือส่งผลกระทบต่อโดยตรงแก่การบริหารงานของรัฐหรือการจัดทำ บริการสาธารณะแต่ประการใด

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น กรณีจึงเห็นได้ว่ามีเหตุอันสมควรที่จะทูลเกล้าฯการบังคับ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลคำอาฮวน ที่ ๕๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๖ ที่ลงโทษ ปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ไว้เป็นการชั่วคราวตามคำขอของผู้ฟ้องคดี

ส่วนกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งระงับคำสั่ง ของศาลปกครองชั้นต้นที่ทูลเกล้าฯการบังคับตามคำสั่งเทศบาลตำบลคำอาฮวน ที่ ๕๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๖ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ไว้เป็นการชั่วคราว จนกว่าศาลปกครองสูงสุดจะวินิจฉัยคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง นั้น เห็นว่า ระเบียบของที่ประชุมใหญ่ ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๗๓ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า คำสั่งทูลเกล้าฯการบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครอง ให้ผู้มีส่วนได้เสียมีสิทธิอุทธรณ์ ต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นได้รับแจ้งหรือทราบคำสั่งศาล โดยผู้อุทธรณ์อาจมีคำขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งระงับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่สั่ง ทูลเกล้าฯการบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครองไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์ก็ได้ และข้อ ๑๑๕ กำหนดว่า ในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำสั่งทูลเกล้าฯการบังคับตามกฎหรือคำสั่ง ทางปกครองของศาลปกครองชั้นต้นตามข้อ ๗๓ และผู้อุทธรณ์มีคำขอให้ศาลปกครองสูงสุด มีคำสั่งระงับคำสั่งทูลเกล้าฯการบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครองของศาลปกครองชั้นต้นดังกล่าว

ไว้เป็นการ...

ไว้เป็นการชั่วคราว ถ้าศาลปกครองสูงสุดเห็นว่าคำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครองนั้นทำให้หรือจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะหรือต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์ ศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจสั่งระงับคำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหรือคำสั่งทางปกครองของศาลปกครองชั้นต้นไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลปกครองสูงสุดจะมีคำสั่งอุทธรณ์นั้น เมื่อศาลปกครองสูงสุดได้มีคำวินิจฉัยเกี่ยวกับคำร้องอุทธรณ์คำสั่งข้างต้นแล้ว จึงไม่มีเหตุที่ศาลปกครองสูงสุดจะมีคำสั่งระงับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นตามคำขอดังกล่าวอีก ทั้งนี้ ตามข้อ ๗๓ วรรคหนึ่ง ประกอบกับข้อ ๑๑๕ แห่งระเบียบดังกล่าว

การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งเทศบาลตำบลคำอาฮวน ที่ ๕๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๖ ที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

จึงมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น และมีคำสั่งยกคำขอของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ขอให้ระงับคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของศาลปกครองชั้นต้นไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลปกครองสูงสุดจะวินิจฉัยคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง

นายสุรัตน์ พุ่มพวง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายอำพน เจริญชีวินทร์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายสมยศ วัฒนภิรมย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายอภิรัฐ ปานเทพอินทร์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายเมธี ชัยสิทธิ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายมานิช นามเดช

